

fordi man mener, at der er Benge nok i Statskassen, at øse store Summer ud, som i Virkeligheden ere slet anvendte. — Jeg skal slet ikke tale om den uhyre Fristelse til Misbrug, der i det Hele taget ligger i Statens Overtagelse af Jernbanerne. Der er ikke Noget, som i den Grad bliver misbrugt til politisk Agitationsmiddel, som dette at skaffe en Station til den Valgfreds, et nyt Tog eller lignende Lettelse til en anden osv. osv. Det har man ogsaa set ganske nylig. Neppe var det blevet bekjendt, at Finantsudvalgets Flertal havde foreslaaet forskjellige Medføttelser, før man reiste ud og fortalte: Nu gaar det ud over de elendige Beboere her i Kredsen; nu maa de ikke faae den Banestation udvidet, saaledes som en ædel og høifindet Regjering dog har foreslaaet. — Naar jeg derfor raader til mere Økonomi paa dette Omraade og til, at man skal puste lidt, inden man gaar videre, saa kan jeg i det Hele ikke se Andet, end at de Nægtelser, Flertallet har foreslaaet, ere gennemgaaende forstaaelige og saaledes, at jeg i alt Væsentligt har funnet tiltræde dem.

Der er imidlertid et enkelt Spørgsmaal, som jeg særlig maa henlede Opmærksomheden paa, og det er Spørgsmaalet om Rjøbenhavns Banegaard. Dette Forslag foreskommer mig at være den største Plet, der findes paa Finantsloven i Aar. Det høie Thing vil erindre, at for to Aar siden blev der af den daværende Indenrigsminister indbragt et Forslag om en Omordning af Baneforholdene i og ved Rjøbenhavn. Dette Forslag var af en meget omfattende Karakter og gik Hovedsagen ud paa 3 Foranstaltninger: dels, at der skulde anlægges en ny, om end interimistisk, Banegaard ude i Østenden af Byen paa Kastellet's Grund, dels, at der skulde ske en betydelig Udvidelse og Omordning af den nuværende Vestbanegaard, og endelig blev der stillet Forslag om Forbindelseslinier mellem disse to Hovedbanegaarde. Dette Forslag blev i begge Rigsdagens Afdelinger, baade i Landsthinget og i Folkethinget, underkastet en meget indgaaende Kritik. Landsthinget medtog det saa stærkt, som det overhovedet kunde medtage det, naar henses til, at det var en med Landsthinget paa en saa venstabelig Fod staaende Regjering, der forelagde det; lefter selv at have piffet Forslaget igjennem med Svøber sendte

Landsthinget det til Folkethinget med utvetydig Anmodning om, at det der maatte komme til at undergaa en endnu værre Behandling. Det blev da ogsaa i Folkethinget pluffet tilstrækkelig op. Jeg tror ikke, at der egentlig fra nogen Side, maasse naar jeg undtager ganske enkelte Medlemmer, blev udtalt Sympathi for dette Lovforslag. Der var imidlertid nogle enkelte Foranstaltninger, som man gennemgaaende var enig om burde udføres. Dette var for det Første at flytte Maskinværkstederne fra den nuværende Banegaard ud enten til Frederiksberg eller muligvis til Roskilde, for det Andet at anlægge en Station ved Nørrebro, hvortil Staten allerede har kjøbt Grunden, og for det Tredie at anlægge et lille Stykke Forbindelsesbane mellem Nordbanen og Vestbanen. Ved disse tre Foranstaltninger vilde overhovedet Trafiken paa den nuværende Banegaard blive betydelig lettet. Man vilde derved opnaa et Pusterum, vinde Tid til at kunne tage under Overveielse, hvad der yderligere skulde gøres. Det var navnlig Spørgsmaalet om selve den nuværende Hovedbanegaards Bevarelse og fremtidige Udvikling, der gav særlig Anledning til Kritik og Uenighed. Man mente i Almindelighed, at det ikke kunde nytte at gaa ind paa det af Regjeringen stillede Forslag, som baade var forholdsvis overordentlig dyrt og tillige for saa vidt mangelfuldt, som det ikke vilde bringe nogen virkelig og varig Afhjælpning af de bestaaende Mangler. Man foreslog derfor at flytte Trafiken enten helt eller delvis fra det nuværende Sted over til Syd for Vesterbro. Man foreslog enten at lade Persontrafiken blive, hvor den er, og flytte Godstrafiken, eller at lade Nordbanerne beholde den nuværende Banegaard og anlægge en ny Syd for Vesterbro for Vestbanerne, eller endelig at være resolut og i alt Væsentligt flytte hele Banegaarden over Syd for Vesterbro, hvorved man jo vilde vinde et meget stort Areal, som kunde udbringes til Byggegrunde, hvorved det var meget tvivlsomt, om denne Foranstaltning egentlig vilde blive væsentlig dyrere end en Ombygning eller delvis Flytning. Hvad har Regjeringen nu gjort i disse to Aar, som ere gaaede siden den Tid? Regjeringen har ikke foreslaaet nogen af de tre foreløbige Foranstaltninger, hvorom man i det Hele taget fra